

Sprawozdanie końcowe urzędnika przeprowadzającego spotkanie wyjaśniające w sprawach COMP/F2-36.623, COMP/F2-36.820 i COMP/F2-37.275 Peugeot SA

(zgodnie z art. 15 decyzji Komisji 2001/462/WE, EWWiS z dnia 23 maja 2001 r. w sprawie zakresu uprawnień urzędników przeprowadzających spotkania wyjaśniające w niektórych postępowaniach z zakresu konkurencji — Dz.U. L 162 z 19.6.2001, str. 21)

(2006/C 149/06)

Projekt decyzji w wyżej wymienionej sprawie stwarza podstawy do następujących uwag w odniesieniu do prawa do złożenia ustnych wyjaśnień.

Niniejsza sprawa została wszczęta w wyniku licznych skarg, jakie napłynęły do Komisji ze strony pośredników i użytkowników końcowych, według których Peugeot SA stosował środki ograniczające wywóz samochodów marki Peugeot w Niderlandach i Niemczech.

Dnia 30 kwietnia 2004 r. Komisja wystosowała pod adresem Automobiles Peugeot ITS („AP”) we Francji, Peugeot Deutschland GmbH w Niemczech („PDG”) oraz Peugeot Nederland BY („PNE”) w Niderlandach pisemne zgłoszenie zastrzeżeń, w którym wstępnie stwierdzono, że przedsiębiorstwa te przyjęły „ogólną strategię mającą na celu ograniczenie sprzedaży transgranicznej samochodów na rzecz użytkowników końcowych i tym samym ograniczenie konkurencji między członkami sieci dystrybucji w innych państwach członkowskich”.

W przypadku Niemiec Komisja przyjęła cztery zastrzeżenia dotyczące: „elementów wynagradzania dealerów będących członkami sieci, niektórych działań promocyjnych, ograniczenia dostaw dla członków sieci dystrybucji oraz nacisków wywieranych na dealerów wprowadzających ograniczenia wywozu”.

W przypadku Niderlandów Komisja przyjęła cztery zastrzeżenia o charakterze podobnym do tych dotyczących Niemiec, a mianowicie: „i) restrykcyjnej polityki wynagradzania dealerów; ii) restrykcyjnej polityki w związku z niektórymi kampaniami promocyjnymi; iii) polityki ograniczania dostaw dla dealerów; oraz iv) kierowania ostrzeżeń i bezpośrednich nakazów do dealerów wprowadzających strategię ograniczania wywozu.”

Stronom udzielono dostępu do akt Komisji w dniach 11 i 12 maja 2004 r.

Na podstawie uzasadnionego wniosku złożonego przez strony, pierwotny termin udzielenia odpowiedzi na pisemne zgłoszenie zastrzeżeń został przedłużony do dnia 30 lipca 2004 r.

Strony nie skorzystały z przysługującego im prawa do złożenia ustnych wyjaśnień.

Po udzieleniu przez Peugeot odpowiedzi na pisemne zgłoszenie zastrzeżeń Komisja przeprowadziła dodatkowe dochodzenie. W świetle zebranych w trakcie dochodzenia dodatkowych informacji Komisja ponownie rozpatrzyła i następnie odrzuciła zastrzeżenia sformułowane w pisemnym zgłoszeniu zastrzeżeń, które odnosiły się do aspektu niemieckiego.

Jeżeli chodzi o aspekt niderlandzki końcowy projekt decyzji zachował pierwotnie zgłoszone zastrzeżenia dotyczące restrykcyjnej polityki wynagradzania dealerów oraz wywieranego na nich nacisku.

W dniu 26 maja 2005 r., w celu uzyskania większej przejrzystości a także umożliwienia szerszego wglądu do akt Komisji, obu stronom przesłano pismo z załącznikami, w którym wyrażono stanowisko Komisji. Dowody i uwagi zawarte w piśmie Komisji nie stanowiły żadnych nowych zastrzeżeń, umożliwiły jedynie stronom przedstawienie uwag celem przygotowania swojej obrony w odniesieniu do wcześniej zgłoszonych zastrzeżeń.

W dniu 27 czerwca 2005 r. strony przedstawiły swoje komentarze.

W ramach tej procedury strony zgłosiły szereg wątpliwości dotyczących dostępu do akt sprawy. Ponadto w kwietniu 2003 r. strony wysłały urzędnikowi przeprowadzającemu przesłuchanie wyjaśniające pismo.

Peugeot uznał, iż podczas dochodzeń prowadzonych przez Komisję w kwietniu 2003 r. nie były przestrzegane gwarancje proceduralne. Dwa dokumenty, oznaczone jako „ściśle poufne”, przedstawiające wyniki audytu prawnego, którego Peugeot zażądał od reprezentujących go prawników w wyniku przeprowadzonych kontroli w dniach 22 i 23 września 1999 r., zostały zatrzymane. Peugeot wystąpił o ich zwrot. Dokumenty te zostały zwrócone na spotkaniu, które odbyło się w Dyrekcji Generalnej ds. Konkurencji w dniu 14 kwietnia 2003 r. Protokół ze spotkania wyraźnie wskazuje, że dokumenty, o których mowa, zostały przygotowane w ramach opracowywania linii obrony przedsiębiorstwa, oraz że z powyższego względu podlegają one prawu do ochrony korespondencji między prawnikiem a klientem. Dnia 28 kwietnia 2003 r. urzędnik przeprowadzający przesłuchanie wyjaśniające odpowiedzialny w tym czasie za sprawę uznał, iż w trakcie prowadzonej procedury, zgodnie z pismem Komisji potwierdzającym, że nie zachowano kopii dokumentów i w związku z tym nie będą one wykorzystane przeciwko przedsiębiorstwu, prawo przedsiębiorstwa do obrony zostało zachowane. Ponadto potwierdził on, że dostęp urzędników Komisji do wymienionych dokumentów został ograniczony do minimum niezbędnego do ich weryfikacji.

W związku z powyższym stwierdzam, że w niniejszej sprawie prawo do złożenia wyjaśnień zostało zachowane. Końcowy projekt decyzji dotyczy jedynie zastrzeżeń, co do których strony miały możliwość przedstawienia swoich stanowisk.

Bruksela, dnia 21 września 2005 r.

Karen WILLIAMS
